ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 17.12.2010
COM(2010) 767 τελικό

2010/0370 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. …/.. ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της …

σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Η ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (ΣΛΕΕ)

Η συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) πραγματοποιεί σαφή διάκριση μεταξύ των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή να εκδίδει μη νομοθετικές πράξεις γενικής ισχύος (κατ' εξουσιοδότηση πράξεις), οι οποίες συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της νομοθετικής πράξης που αναφέρονται στο άρθρο 290, αφενός, και των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 291, αφετέρου.

Στην περίπτωση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, ο νομοθέτης αναθέτει στην Επιτροπή την εξουσία να εκδίδει οιονεί νομοθετικά μέτρα. Στην περίπτωση των εκτελεστικών πράξεων, το πλαίσιο είναι πολύ διαφορετικό. Πράγματι, τα κράτη μέλη είναι κατά κύριο λόγο υπεύθυνα για την εκτέλεση των νομικά δεσμευτικών πράξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, εάν η εφαρμογή της νομοθετικής πράξης απαιτεί ενιαίες προϋποθέσεις εφαρμογής, η Επιτροπή πρέπει να θεσπίσει τις εν λόγω προϋποθέσεις.

Η διαδικασία εναρμόνισης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 με τους νέους κανόνες της Συνθήκης βασίζεται στην κατάταξη, σε εκχωρούμενες εξουσίες και σε εκτελεστικές εξουσίες, των διατάξεων που εξέδωσε η Επιτροπή κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1914/2006 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 του Συμβουλίου).

Έπειτα από τη διαδικασία αυτή, συντάχθηκε σχέδιο πρότασης αναδιατύπωσης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006. Αυτό το σχέδιο επιφυλάσσει στον νομοθέτη την εξουσία να θεσπίζει τα ουσιώδη στοιχεία ενός ειδικού καθεστώτος για ορισμένα γεωργικά προϊόντα των μικρών νησιών του Αιγαίου με σκοπό την αντιμετώπιση των δυσχερειών που προκαλούνται από την απομόνωση, τον απομακρυσμένο και νησιωτικό χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, την ορεινή μορφολογία του εδάφους, το κλίμα και την οικονομική εξάρτηση από έναν μικρό αριθμό προϊόντων.

Οι γενικοί προσανατολισμοί αυτού του καθεστώτος και οι γενικές αρχές στις οποίες βασίζεται καθορίζονται από τον νομοθέτη. Έτσι, οι στόχοι των μέτρων που θεσπίζονται με αυτό το ειδικό καθεστώς και οι αρχές προγραμματισμού, συμβατότητας και συνοχής με τις λοιπές πολιτικές της Ένωσης καθορίζονται από τον νομοθέτη. Ομοίως, ο νομοθέτης θέτει τις αρχές για τη θέσπιση ενός καθεστώτος πιστοποιητικών και για την επιβολή κυρώσεων, μειώσεων και αποκλεισμών.

Σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο νομοθέτης αναθέτει στην Επιτροπή την αρμοδιότητα να συμπληρώνει ή να τροποποιεί ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία. Συνεπώς, τα συμπληρωματικά στοιχεία που είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία του καθεστώτος που καθόρισε ο νομοθέτης μπορεί να θεσπιστούν με μία κατ' εξουσιοδότηση πράξη της Επιτροπής. Έτσι, η Επιτροπή θεσπίζει με κατ' εξουσιοδότηση πράξη τις προϋποθέσεις για την εγγραφή των επιχειρήσεων στο μητρώο των πιστοποιητικών και, εφόσον απαιτείται λόγω της οικονομικής κατάστασης, επιβάλλει τη σύσταση εγγύησης για την έκδοση των πιστοποιητικών (άρθρο 11 παράγραφος 2). Ομοίως, ο νομοθέτης αναθέτει στην Επιτροπή την εξουσία να θεσπίζει μέτρα σχετικά με τη θέσπιση της διαδικασίας έγκρισης των τροποποιήσεων του προγράμματος (άρθρο 6 παράγραφος 3), τις

προϋποθέσεις μεταποίησης (άρθρο 13 παράγραφος 3), τις προϋποθέσεις καθορισμού των ποσών ενίσχυσης (άρθρα 15 παράγραφος 4 και 18 παράγραφος 4), και τις κυρώσεις (άρθρο 14 παράγραφος 2).

Σύμφωνα με το άρθρο 291 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη είναι επιφορτισμένα με την εκτέλεση του καθεστώτος που καθόρισε ο νομοθέτης. Ωστόσο, φαίνεται ότι είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του καθεστώτος για τα μικρά νησιά του Αιγαίου από την Ελλάδα σε σχέση με άλλα παρόμοια καθεστώτα, με σκοπό την αποφυγή στρεβλώσεων του ανταγωνισμού ή διακρίσεων μεταξύ των επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, ο νομοθέτης αναθέτει στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες, σύμφωνα με το άρθρο 291 παράγραφος 2 της Συνθήκης, όσον αφορά ειδικότερα τις ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του καθεστώτος των πιστοποιητικών και τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν οι επιχειρήσεις σχετικά με το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού (άρθρο 11 παράγραφος 3), τις ενιαίες προϋποθέσεις εφαρμογής του προγράμματος (άρθρα 6 παράγραφος 2, 15 παράγραφος 3 και 18 παράγραφος 3), καθώς και ένα γενικό πλαίσιο για τους ελέγχους που οφείλει να εφαρμόζει η Ελλάδα (άρθρα 7**,** 12 παράγραφος 2 και 14 παράγραφος 1).

2. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣ

Λαμβάνοντας υπόψη ότι από την έκδοσή του, στις 18 Σεπτεμβρίου 2006, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου, αποτέλεσε αντικείμενο πολλών τροποποιήσεων, προτείνεται να αναδιατυπωθεί για λόγους σαφήνειας.

Επιπλέον, η εξέλιξη της κοινοτικής νομοθεσίας και η εφαρμογή στην πράξη του παρόντος κανονισμού από την έκδοσή του και μετά απαιτούν επίσης την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων και την αναμόρφωση της δομής του νομοθετικού κειμένου για την καλύτερη προσαρμογή του στην πραγματικότητα του καθεστώτος αυτού.

Αυτός ο νέος κανονισμός αναφέρει ρητά τους κύριους στόχους του καθεστώτος, στην υλοποίηση των οποίων πρέπει να συμβάλουν τα ειδικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας στα μικρά νησιά του Αιγαίου (άρθρο 2).

Η νέα δομή του αναδεικνύει τον κεντρικό ρόλο του προγράμματος στήριξης, το οποίο καθορίζεται πλέον για τα μικρά νησιά του Αιγαίου στο καταλληλότερο επίπεδο και συντονίζεται από την Ελλάδα. Το εν λόγω πρόγραμμα αφορά τις δύο θεμελιώδεις πτυχές του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού και των ειδικών μέτρων για την τοπική παραγωγή (άρθρο 3).

Άλλες ήσσονος σημασίας τροποποιήσεις επήλθαν στο κείμενο του κανονισμού, και συγκεκριμένα:

(1) Η διαδικασία για την υποβολή στην Επιτροπή του προγράμματος και των τροποποιήσεών του προς έγκριση διευκρινίστηκε ώστε να αυξηθεί η συνοχή της με την τρέχουσα πρακτική και με την ανάγκη για αυξημένη ευελιξία και αποτελεσματικότητα της προσαρμογής των προγραμμάτων στις πραγματικές απαιτήσεις της γεωργίας και του εφοδιασμού των μικρών νησιών του Αιγαίου σε βασικά προϊόντα (άρθρο 6).

(2) Στο άρθρο 10 διευκρινίστηκε ότι το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού πρέπει να σχεδιάζεται σε συνάρτηση με την τοπική γεωργική παραγωγή, της οποίας η ανάπτυξη

δεν πρέπει να περιορίζεται από πολύ υψηλές ενισχύσεις για τον εφοδιασμό σε προϊόντα που παράγονται επίσης τοπικά. Αυτή η διάταξη θεωρείται αναγκαία ώστε να καταστεί υποχρεωτική η συμβατότητα μεταξύ των δύο μέσων του καθεστώτος.

(3) Για να εξασφαλιστεί η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, η Ελλάδα οφείλει να αναφέρει στο πρόγραμμά της τον κατάλογο των ενισχύσεων που συνιστούν άμεσες ενισχύσεις (άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο δ)).

(4) Είναι επίσης σκόπιμο να αναφέρεται ο τρόπος καθορισμού του ποσού της ενίσχυσης όσον αφορά τα μέτρα για την τοπική γεωργική παραγωγή, πράγμα το οποίο δεν αναφερόταν κατά το παρελθόν στη βασική πράξη (άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο ε)).

(5) Το ανώτατο όριο για τη χρηματοδότηση του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού αυξήθηκε κατά 20% (άρθρο 18 παράγραφος 3), έπειτα από τα συμπεράσματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με την ανεπάρκεια των σχετικών κονδυλίων.

(6) Τέλος, η ημερομηνία υποβολής της ετήσιας έκθεσης για την εφαρμογή, κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, των μέτρων που προβλέπονται στο πρόγραμμα στήριξης μετατέθηκε κατά ένα μήνα προκειμένου να δοθεί στις ελληνικές αρχές η δυνατότητα να λάβουν υπόψη στην έκθεση την τελική κατάσταση δαπανών για τα μέτρα υπέρ των τοπικών γεωργικών παραγωγών.

Ο κανονισμός δεν τροποποιεί τις πηγές χρηματοδότησης ούτε το ύψος της κοινοτικής στήριξης.

2010/0370 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) ΑΡΙΘ. …/.. ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της …

σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 42 πρώτο εδάφιο και το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής[1],

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινωνικής Επιτροπής[2],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής Περιφερειών[3],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία[4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003[5] θέσπισε ειδικά μέτρα στον γεωργικό τομέα για την αντιμετώπιση των δυσχερειών που προκαλούνται από την ιδιαίτερη γεωγραφική κατάσταση ορισμένων μικρών νησιών του Αιγαίου. Αυτά τα μέτρα υλοποιούνται μέσω ενός προγράμματος στήριξης, το οποίο αποτελεί βασικό εργαλείο για τον εφοδιασμό των εν λόγω νησιών σε γεωργικά προϊόντα καθώς και για τη στήριξη της τοπικής γεωργικής παραγωγής. Με την ευκαιρία των νέων τροποποιήσεων που καθίστανται αναγκαίες και μετά την έναρξη ισχύος της συνθήκης της Λισαβόνας, πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 και να αντικατασταθεί με νέο κείμενο.

---

1 ΕΕ C […] της […], σ. […].
2 ΕΕ C […] της […], σ. […].
3 ΕΕ C […] της […], σ. […].
4 ΕΕ C […] της […], σ. […].
5 ΕΕ L 265 της 26.9.2006, σ. 1, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1).

(2) Είναι σκόπιμο να διευκρινιστούν οι θεμελιώδεις στόχοι στην επίτευξη των οποίων συμβάλλει το καθεστώς για τα μικρά νησιά του Αιγαίου.

(3) Είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί το περιεχόμενο του προγράμματος στήριξης για τα μικρά νησιά του Αιγαίου (εφεξής «πρόγραμμα στήριξης») το οποίο, κατ' εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, πρέπει να καταρτίζεται από την Ελλάδα στο καταλληλότερο γεωγραφικό επίπεδο και να υποβάλλεται από την Ελλάδα προς έγκριση στην Επιτροπή.

(4) Για την καλύτερη επίτευξη των στόχων του καθεστώτος για τα μικρά νησιά του Αιγαίου, το πρόγραμμα στήριξης πρέπει να περιλαμβάνει μέτρα τα οποία εξασφαλίζουν τον εφοδιασμό σε γεωργικά προϊόντα, καθώς και τη διατήρηση και την ανάπτυξη της τοπικής γεωργικής παραγωγής. Είναι σκόπιμο να εναρμονιστεί το επίπεδο προγραμματισμού και να συστηματοποιηθεί η προσέγγιση εταιρικής σχέσης μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

(5) Κατ' εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας και με πνεύμα ευελιξίας, που αποτελούν τη βάση της προσέγγισης προγραμματισμού που υιοθετήθηκε όσον αφορά το καθεστώς για τα μικρά νησιά του Αιγαίου, οι αρχές που έχει ορίσει η Ελλάδα μπορούν να προτείνουν τροποποιήσεις του προγράμματος για την προσαρμογή του στην πραγματικότητα των εν λόγω νησιών. Στο ίδιο πνεύμα, η διαδικασία τροποποίησης του προγράμματος πρέπει να προσαρμοστεί στο κατάλληλο επίπεδο κάθε τύπου τροποποίησης.

(6) Η ιδιαίτερη γεωγραφική κατάσταση ορισμένων νησιών του Αιγαίου συνεπάγεται επιπλέον δαπάνες μεταφοράς όσον αφορά τον εφοδιασμό με προϊόντα τα οποία είναι βασικά για την ανθρώπινη κατανάλωση, για μεταποίηση ή ως γεωργικές εισροές. Επιπλέον, αντικειμενικοί παράγοντες που αφορούν την απομόνωση, τον νησιωτικό και απόκεντρο χαρακτήρα συνεπάγονται για τους εμπορευόμενους και τους παραγωγούς των νησιών του Αιγαίου πρόσθετες επιβαρύνσεις που αποτελούν σοβαρό μειονέκτημα για τις δραστηριότητές τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, εμπορευόμενοι και παραγωγοί διατελούν σε διπλά νησιωτική κατάσταση, εφόσον ο εφοδιασμός πραγματοποιείται μέσω άλλων νησιών. Τα μειονεκτήματα αυτά μπορούν να μετριαστούν με τη μείωση των τιμών των εν λόγω προϊόντων. Συνεπώς, για να εξασφαλισθεί ο εφοδιασμός των νησιών του Αιγαίου και να αντισταθμιστούν οι επιπλέον δαπάνες που προκύπτουν λόγω του απόκεντρου και νησιωτικού χαρακτήρα και της μικρής έκτασης των εν λόγω νησιών, απαιτείται η εισαγωγή ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού.

(7) Τα προβλήματα των νησιών του Αιγαίου οξύνονται εξαιτίας της μικρής τους έκτασης. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων μέτρων, θα πρέπει τα μέτρα αυτά να εφαρμοστούν μόνο σε μικρά νησιά.

(8) Για την αποτελεσματική επίτευξη του στόχου μείωσης των τιμών στα μικρά νησιά του Αιγαίου, καθώς και του περιορισμού των επιπλέον δαπανών λόγω του απόκεντρου και νησιωτικού χαρακτήρα, και παράλληλα για τη διατήρηση της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων της Ένωσης, θα πρέπει να χορηγηθούν ενισχύσεις για τον εφοδιασμό των μικρών νησιών του Αιγαίου με προϊόντα της Ένωσης. Στις ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιπλέον δαπάνες μεταφοράς προς τα μικρά νησιά του Αιγαίου και, εφόσον πρόκειται για γεωργικές εισροές ή για προϊόντα που

προορίζονται για μεταποίηση, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιπλέον δαπάνες λόγω του νησιωτικού χαρακτήρα και της μικρής έκτασης.

(9) Προς αποφυγή της κερδοσκοπίας που θα είχε επιβλαβείς συνέπειες για τους τελικούς χρήστες στα μικρά νησιά του Αιγαίου, είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι μόνο προϊόντα ποιότητας υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη μπορούν να υπαχθούν στο ειδικό καθεστώς εφοδιασμού.

(10) Δεδομένου ότι οι ποσότητες που αποτελούν το αντικείμενο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού περιορίζονται στις προμηθευτικές ανάγκες των μικρών νησιών του Αιγαίου, το καθεστώς αυτό δεν βλάπτει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Εξάλλου, τα οικονομικά πλεονεκτήματα του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού δεν θα πρέπει να δημιουργούν εκτροπές του εμπορίου όσον αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα. Συνεπώς, θα πρέπει να απαγορευθεί η αποστολή ή η εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων από τα μικρά νησιά του Αιγαίου. Ωστόσο, θα πρέπει να επιτρέπεται η αποστολή ή η εξαγωγή των προϊόντων αυτών σε περίπτωση επιστροφής του πλεονεκτήματος που προκύπτει από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού.

(11) Όσον αφορά τα μεταποιημένα προϊόντα, θα πρέπει να επιτραπούν οι συναλλαγές μεταξύ των μικρών νησιών του Αιγαίου προκειμένου να καταστεί δυνατό το εμπόριο μεταξύ αυτών. Θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη οι ροές συναλλαγών στο πλαίσιο του περιφερειακού εμπορίου και των παραδοσιακών εξαγωγών και αποστολών με την υπόλοιπη Ένωση ή τις τρίτες χώρες και, κατά συνέπεια, να επιτρέπεται η εξαγωγή μεταποιημένων προϊόντων που ανταποκρίνονται στις παραδοσιακές ροές συναλλαγών.

(12) Για την επίτευξη των στόχων του εν λόγω καθεστώτος, τα οικονομικά πλεονεκτήματα του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού πρέπει να αντανακλώνται στο επίπεδο του κόστους παραγωγής και να συνεπάγονται μείωση των τιμών έως το στάδιο του τελικού χρήστη. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω οικονομικά πλεονεκτήματα θα πρέπει να χορηγούνται μόνο εάν πράγματι ωφελούν τον τελικό καταναλωτή, θα πρέπει δε να διενεργούνται οι αναγκαίοι έλεγχοι.

(13) Είναι σκόπιμο να προβλεφθούν κανόνες για τη λειτουργία του καθεστώτος, ιδίως όσον αφορά τη δημιουργία ενός μητρώου επιχειρήσεων και ενός συστήματος πιστοποιητικών με βάση τα πιστοποιητικά που αναφέρονται στο άρθρο 161 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ»)[6].

(14) Η πολιτική της Ένωσης για την τοπική παραγωγή στα μικρά νησιά του Αιγαίου, όπως ορίστηκε στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1405/2006, αφορούσε πολυάριθμα προϊόντα και μέτρα που ευνοούσαν την παραγωγή, την εμπορία ή τη μεταποίηση των υπόψη προϊόντων. Τα μέτρα αυτά απέδειξαν την αποτελεσματικότητά τους και εξασφάλισαν τη συνέχιση και την ανάπτυξη των γεωργικών δραστηριοτήτων. Η Ένωση θα πρέπει να εξακολουθήσει να στηρίζει αυτές τις εργασίες παραγωγής, που αποτελούν θεμελιώδη παράγοντα της περιβαλλοντικής, κοινωνικής και οικονομικής ισορροπίας των μικρών νησιών του Αιγαίου. Η εμπειρία έχει δείξει ότι, όπως και στην περίπτωση της πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη, η ενισχυμένη εταιρική σχέση με τις τοπικές

[6] ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1.

αρχές μπορεί να επιτρέψει την περισσότερο επικεντρωμένη αντιμετώπιση των ειδικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα νησιά αυτά. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να συνεχιστεί η στήριξη της τοπικής παραγωγής μέσω του προγράμματος στήριξης που καταρτίζεται για πρώτη φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1405/2006.

(15) Είναι σκόπιμο να προσδιοριστούν τα ελάχιστα στοιχεία που πρέπει να παρέχονται στο πρόγραμμα στήριξης για τον καθορισμό των μέτρων υπέρ της τοπικής γεωργικής παραγωγής, και ιδίως η περιγραφή της κατάστασης, της προτεινόμενης στρατηγικής, των στόχων, των μέτρων. Θα πρέπει επίσης να διευκρινιστούν οι αρχές της συνοχής των μέτρων αυτών με τις λοιπές πολιτικές της Ένωσης προκειμένου να αποφευχθούν το μη συμβιβάσιμο και η αλληλεπικάλυψη ενισχύσεων.

(16) Για τους σκοπούς εφαρμογής του, το πρόγραμμα στήριξης μπορεί επίσης να περιλαμβάνει μέτρα για τη χρηματοδότηση των μελετών, των έργων επίδειξης, της κατάρτισης και της τεχνικής βοήθειας.

(17) Θα πρέπει να ενθαρρύνονται οι γεωργοί των μικρών νησιών του Αιγαίου ώστε να παράγουν προϊόντα ποιότητας και να προωθούν την εμπορία των εν λόγω προϊόντων.

(18) Προκειμένου να αμβλυνθούν οι ιδιαίτερες δυσχέρειες που χαρακτηρίζουν τη γεωργική παραγωγή των μικρών νησιών του Αιγαίου, οι οποίες απορρέουν από την απομόνωση, τον απόκεντρο και νησιωτικό χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, το ορεινό ανάγλυφο, τις κλιματικές συνθήκες και την οικονομική εξάρτηση από έναν μικρό αριθμό προϊόντων, μπορεί να προβλεφθεί παρέκκλιση από τη σταθερή πολιτική της Επιτροπής να μην επιτρέπει κρατικές ενισχύσεις λειτουργίας στον τομέα της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της Συνθήκης.

(19) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θίγει το επίπεδο ειδικής στήριξης που παρεχόταν μέχρι σήμερα στα μικρά νησιά του Αιγαίου. Ως εκ τούτου, για την εκτέλεση των κατάλληλων μέτρων, η Ελλάδα θα πρέπει να διαθέτει τα ποσά που αντιστοιχούν στη στήριξη που έχει ήδη χορηγηθεί από την Ένωση δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006.

(20) Από το 2007, οι ανάγκες σε βασικά προϊόντα έχουν αυξηθεί στα μικρά νησιά του Αιγαίου, λόγω της ανάπτυξης του ζωικού κεφαλαίου και της δημογραφικής πίεσης. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να αυξηθεί το μερίδιο του προϋπολογισμού που μπορεί να χρησιμοποιήσει η Ελλάδα για το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού των μικρών νησιών του Αιγαίου.

(21) Για να είναι δυνατή η αξιολόγηση του συνόλου των στοιχείων που αφορούν την εφαρμογή του προγράμματος στήριξης κατά το προηγούμενο έτος και να υποβληθεί στην Επιτροπή πλήρης ετήσια έκθεση αξιολόγησης, θα πρέπει να μετατεθεί η ημερομηνία υποβολής της εν λόγω έκθεσης από την 30ή Ιουνίου στην 31η Ιουλίου του επόμενου έτους από το έτος αναφοράς.

(22) Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης με σκοπό τη συμπλήρωση ή την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού. Είναι σκόπιμο να οριοθετηθούν οι τομείς στους οποίους θα μπορεί να ασκείται η εξουσία αυτή καθώς και οι προϋποθέσεις στις οποίες θα πρέπει να υπόκειται η εξουσιοδότηση.

(23) Για να διασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του καθεστώτος για τα μικρά νησιά του Αιγαίου με άλλα παρόμοια καθεστώτα και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ή διακρίσεις μεταξύ των επιχειρήσεων, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει την εξουσία να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 291 παράγραφος 2 της Συνθήκης. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες δυνάμει της εν λόγω διάταξης όσον αφορά ειδικότερα τις ενιαίες προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού εισέρχονται, εξέρχονται και κυκλοφορούν στα μικρά νησιά του Αιγαίου, τις ενιαίες προϋποθέσεις εφαρμογής του προγράμματος, καθώς και τα στοιχειώδη χαρακτηριστικά των ελέγχων που οφείλει να εφαρμόζει η Ελλάδα.

(24) Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει τις εν λόγω εκτελεστικές πράξεις σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/xxx του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κανόνων και των γενικών αρχών σχετικά με τους μηχανισμούς ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή[7],

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ειδικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας με σκοπό την αντιμετώπιση των δυσχερειών οι οποίες προκαλούνται από την απομόνωση, τον απόκεντρο και νησιωτικό χαρακτήρα, καθώς και τη μικρή έκταση των μικρών νησιών του Αιγαίου, εφεξής καλούμενα «μικρά νησιά».

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «μικρά νησιά» νοούνται όλα τα νησιά του Αιγαίου Πελάγους, εκτός από την Κρήτη και την Εύβοια.

Άρθρο 2

Στόχοι

1. Τα ειδικά μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 1 συμβάλλουν στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

   α) εξασφάλιση του εφοδιασμού των μικρών νησιών σε προϊόντα τα οποία είναι βασικά για την ανθρώπινη κατανάλωση, για μεταποίηση ή ως γεωργικές

[7] ΕΕ L […] της […], σ. […].

εισροές, με περιορισμό των επιπλέον δαπανών λόγω του απόκεντρου και νησιωτικού χαρακτήρα και της μικρής έκτασης·

β) διατήρηση και ανάπτυξη της γεωργικής δραστηριότητας των μικρών νησιών, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των τοπικών προϊόντων.

2. Οι στόχοι που ορίζονται στην παράγραφο 1 υλοποιούνται μέσω των μέτρων που αναφέρονται στα κεφάλαια III, IV και V.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

Άρθρο 3

Κατάρτιση του προγράμματος στήριξης

1. Τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 1 καθορίζονται για τα μικρά νησιά από ένα πρόγραμμα στήριξης, το οποίο περιλαμβάνει:

α) ένα ειδικό καθεστώς εφοδιασμού, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο III, και

β) ειδικά μέτρα στήριξης της τοπικής γεωργικής παραγωγής, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο IV.

2. Το πρόγραμμα στήριξης θεσπίζεται στο γεωγραφικό επίπεδο που θεωρείται καταλληλότερο από την Ελλάδα. Καταρτίζεται από τις αρμόδιες αρχές που ορίζει το εν λόγω κράτος μέλος, το οποίο, ύστερα από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές και τους οργανισμούς στο κατάλληλο γεωγραφικό επίπεδο, το υποβάλλει στην Επιτροπή για έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 6.

Άρθρο 4

Συμβατότητα και συνοχή

1. Τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο του προγράμματος στήριξης πρέπει να είναι σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, να έχουν συνοχή με τις άλλες πολιτικές της Ένωσης καθώς και με τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει αυτών των πολιτικών.

2. Εξασφαλίζεται η συνοχή των μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο του προγράμματος στήριξης με τα μέτρα που υλοποιούνται βάσει άλλων μέσων της κοινής γεωργικής πολιτικής, και ιδίως των κοινών οργανώσεων αγοράς, της αγροτικής ανάπτυξης, της ποιότητας των προϊόντων, της καλής μεταχείρισης των ζώων και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Ειδικότερα, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί κανένα μέτρο:

α) ως συμπληρωματική στήριξη των καθεστώτων πριμοδοτήσεων ή ενισχύσεων που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο κοινής οργάνωσης αγοράς, εκτός των εξαιρετικών περιπτώσεων που αιτιολογούνται με αντικειμενικά κριτήρια·

β) ως στήριξη ερευνητικών έργων, μέτρων που αποσκοπούν στη στήριξη ερευνητικών έργων ή μέτρων επιλέξιμων για χρηματοδότηση από την Ένωση βάσει της απόφασης 2009/470/ΕΚ του Συμβουλίου[8]·

γ) ως στήριξη των μέτρων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 [του Συμβουλίου[9]].

Άρθρο 5

Περιεχόμενο του προγράμματος στήριξης

Το πρόγραμμα στήριξης περιλαμβάνει:

α) χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των μέτρων και ενδεικτικό ετήσιο γενικό δημοσιονομικό πίνακα όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι διατιθέμενοι πόροι·

β) αιτιολόγηση της συμβατότητας και της συνοχής των διαφόρων μέτρων στο πλαίσιο του προγράμματος, καθώς και καθορισμό των κριτηρίων και των ποσοτικών δεικτών που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση·

γ) τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή του προγράμματος στήριξης, συμπεριλαμβανομένων διευθετήσεων διαφήμισης, παρακολούθησης και αξιολόγησης, καθώς και τον καθορισμό ποσοτικών δεικτών για την αξιολόγηση·

δ) τον καθορισμό των αρμοδίων αρχών και οργανισμών που είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή του προγράμματος, τον καθορισμό, στο κατάλληλο επίπεδο, των αρχών ή συμμετεχόντων οργανισμών και των κοινωνικοοικονομικών εταίρων, καθώς και τα αποτελέσματα των διενεργούμενων διαβουλεύσεων.

Άρθρο 6

Έγκριση και τροποποιήσεις του προγράμματος

1. Η Ελλάδα υποβάλλει στην Επιτροπή το σχέδιο του προγράμματος στήριξης στο πλαίσιο της χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφοι 2 και 3.

Το σχέδιο του προγράμματος περιλαμβάνει σχέδιο του προβλεπόμενου ισοζυγίου εφοδιασμού με ένδειξη των προϊόντων, των ποσοτήτων τους και του ποσού της ενίσχυσης για τον εφοδιασμό από την Ένωση, καθώς και σχέδιο του προγράμματος στήριξης για την τοπική παραγωγή.

---

[8] ΕΕ L 155 της 18.6.2009, σ. 30.

[9] [ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1.]

Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο πρόγραμμα στήριξης και αποφασίζει για την έγκρισή του με εκτελεστική πράξη.

2. Με βάση την ετήσια αξιολόγηση της εκτέλεσης των μέτρων που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα στήριξης, η Ελλάδα μπορεί να υποβάλει στην Επιτροπή προτάσεις για την τροποποίησή τους στο πλαίσιο της χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφοι 2 και 3, με σκοπό την καλύτερη προσαρμογή στις απαιτήσεις των μικρών νησιών και στην προτεινόμενη στρατηγική. Η Επιτροπή εκδίδει με εκτελεστική πράξη τους ενιαίους λεπτομερείς κανόνες για την υποβολή των προτάσεων τροποποίησης του προγράμματος.

3. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα διάφορα είδη των προτεινόμενων, καθώς και η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εφαρμοστούν, η Επιτροπή καθορίζει με κατ' εξουσιοδότηση πράξη τη διαδικασία έγκρισης των τροποποιήσεων.

Άρθρο 7

Έλεγχοι και παρακολούθηση

Η Ελλάδα διενεργεί ελέγχους μέσω διοικητικών και επιτόπιων ελέγχων. Για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή, η Επιτροπή θεσπίζει με εκτελεστική πράξη τα στοιχειώδη χαρακτηριστικά των ελέγχων που οφείλει να εφαρμόζει η Ελλάδα.

Η Επιτροπή θεσπίζει επίσης, με πράξη του ίδιου τύπου, τις διαδικασίες και τους φυσικούς και χρηματοδοτικούς δείκτες που διασφαλίζουν την αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του προγράμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ

Άρθρο 8

Προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού

1. Καθιερώνεται ειδικό καθεστώς εφοδιασμού για τα γεωργικά προϊόντα της Ένωσης που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της Συνθήκης (εφεξής καλούμενα «γεωργικά προϊόντα»), τα οποία είναι βασικά στα μικρά νησιά του Αιγαίου για την κατανάλωση από τον άνθρωπο, την παρασκευή άλλων προϊόντων ή ως γεωργικές εισροές.

2. Η Ελλάδα καταρτίζει, στο γεωγραφικό επίπεδο που κρίνεται καταλληλότερο, προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού στο οποίο εμφαίνεται η ποσότητα των απαιτούμενων γεωργικών προϊόντων για την κάλυψη των ετήσιων αναγκών εφοδιασμού των μικρών νησιών.

Αντικείμενο χωριστού προβλεπόμενου ισοζυγίου εφοδιασμού μπορεί να αποτελέσει η αξιολόγηση των αναγκών των βιομηχανιών συσκευασίας ή μεταποίησης προϊόντων με προορισμό την τοπική αγορά, προς αποστολή στην υπόλοιπη Ένωση ή

προς εξαγωγή σε τρίτες χώρες, στο πλαίσιο παραδοσιακών εμπορικών ροών σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 2 και 3.

Άρθρο 9

Λειτουργία του καθεστώτος

1. Χορηγείται ενίσχυση για τον εφοδιασμό των μικρών νησιών με γεωργικά προϊόντα.

   Το ποσό της ενίσχυσης για κάθε προϊόν καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη το πρόσθετο κόστος εμπορίας των προϊόντων στα μικρά νησιά, το οποίο υπολογίζεται από τους λιμένες της ηπειρωτικής Ελλάδας από τους οποίους πραγματοποιείται ο συνήθης εφοδιασμός και από τους λιμένες διαμετακόμισης ή φόρτωσης προϊόντων προς τα νησιά τελικού προορισμού. Εφόσον πρόκειται για γεωργικές εισροές ή για προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση, κατά τον καθορισμό της ενίσχυσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιπλέον δαπάνες λόγω του νησιωτικού χαρακτήρα και της μικρής έκτασης.

2. Μόνο προϊόντα ποιότητας υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη μπορούν να υπαχθούν στο ειδικό καθεστώς εφοδιασμού.

Άρθρο 10

Εφαρμογή

Το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

α) οι ειδικές ανάγκες των μικρών νησιών και οι απαιτήσεις ως προς την ποιότητα·

β) οι παραδοσιακές εμπορικές ροές με τους λιμένες της ηπειρωτικής Ελλάδας και μεταξύ των νησιών στο Αιγαίο Πέλαγος·

γ) η οικονομική πλευρά των προτεινόμενων ενισχύσεων·

δ) κατά περίπτωση, η ανάγκη να μην παρεμποδίζονται οι δυνατότητες ανάπτυξης της τοπικής παραγωγής.

Άρθρο 11

Πιστοποιητικά

1. Για τη χορήγηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού.

   Τα πιστοποιητικά εκδίδονται μόνο για τις επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες σε μητρώο που τηρείται από τις αρμόδιες αρχές.

   Τα πιστοποιητικά δεν είναι μεταβιβάσιμα.

2. Για να διασφαλιστεί η πλήρης άσκηση των δικαιωμάτων των επιχειρήσεων να συμμετάσχουν στο ειδικό καθεστώς εφοδιασμού, η Επιτροπή καθορίζει με κατ' εξουσιοδότηση πράξη τις προϋποθέσεις εγγραφής των επιχειρήσεων στο μητρώο και, εφόσον είναι αναγκαίο, επιβάλλει τη σύσταση εγγύησης για την έκδοση των πιστοποιητικών.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει με εκτελεστική πράξη όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του παρόντος άρθρου από την Ελλάδα όσον αφορά ειδικότερα την εφαρμογή του καθεστώτος των πιστοποιητικών, με εξαίρεση τη σύσταση εγγύησης των πιστοποιητικών και τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν οι επιχειρήσεις κατά την εγγραφή.

Άρθρο 12

Αποδέκτης του πλεονεκτήματος

1. Το όφελος από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού που προκύπτει από τη χορήγηση της ενίσχυσης ισχύει υπό την προϋπόθεση ότι πραγματικός αποδέκτης του οικονομικού πλεονεκτήματος είναι ο τελικός χρήστης, ο οποίος, ανάλογα με την περίπτωση, μπορεί να είναι ο καταναλωτής όταν πρόκειται για προϊόντα προοριζόμενα για άμεση κατανάλωση, ο τελευταίος μεταποιητής ή συσκευαστής όταν πρόκειται για προϊόντα προοριζόμενα για τις βιομηχανίες μεταποίησης ή συσκευασίας, ή ο γεωργός όταν πρόκειται για προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως ζωοτροφές ή ως γεωργικές εισροές.

2. Για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή της παραγράφου 1, η Επιτροπή θεσπίζει με εκτελεστική πράξη τους λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή της, και ιδίως τις προϋποθέσεις για τον έλεγχο από το κράτος μέλος ότι πραγματικός αποδέκτης του πλεονεκτήματος είναι ο τελικός χρήστης.

Άρθρο 13

Εξαγωγή προς τρίτες χώρες και αποστολή προς την υπόλοιπη Ένωση

1. Τα προϊόντα τα οποία απολαύουν του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού μπορούν να εξάγονται προς τρίτες χώρες ή να αποστέλλονται προς την υπόλοιπη Ένωση μόνο εφόσον πληρούνται οι ενιαίες προϋποθέσεις τις οποίες θεσπίζει η Επιτροπή με εκτελεστική πράξη.

   Οι εν λόγω προϋποθέσεις περιλαμβάνουν, ιδίως, επιστροφή της ενίσχυσης που χορηγήθηκε δυνάμει του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού.

   Για την εξαγωγή των προϊόντων που απολαύουν του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού προς τρίτες χώρες δεν απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού.

2. Η παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στα προϊόντα που έχουν μεταποιηθεί στα μικρά νησιά και για τα οποία χρησιμοποιήθηκαν γεωργικά προϊόντα που έχουν επωφεληθεί από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού:

α) τα οποία εξάγονται προς τρίτες χώρες ή αποστέλλονται προς την υπόλοιπη Ένωση εντός των ορίων των ποσοτήτων που αντιστοιχούν στις παραδοσιακές αποστολές και στις παραδοσιακές εξαγωγές. Οι εν λόγω ποσότητες καθορίζονται από την Επιτροπή με εκτελεστική πράξη·

β) τα οποία εξάγονται προς τρίτες χώρες στο πλαίσιο περιφερειακού εμπορίου, σύμφωνα με τους προορισμούς και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από την Επιτροπή με εκτελεστική πράξη·

γ) τα οποία αποστέλλονται μεταξύ των μικρών νησιών·

Για την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β) προς τρίτες χώρες δεν απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού.

Δεν χορηγείται καμία επιστροφή κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β).

3. Για να επικεντρωθεί το όφελος που προκύπτει από την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού στο παραδοσιακό εμπόριο, η Επιτροπή καθορίζει με κατ' εξουσιοδότηση πράξη τις προϋποθέσεις τις οποίες οφείλουν να πληρούν οι εργασίες μεταποίησης που ενδέχεται να οδηγήσουν σε παραδοσιακή αποστολή ή παραδοσιακή εξαγωγή.

Άρθρο 14

Έλεγχοι και κυρώσεις

1. Τα γεωργικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού υπόκεινται σε διοικητικούς ελέγχους κατά την είσοδό τους στα μικρά νησιά καθώς και κατά την εξαγωγή ή την αποστολή τους από τα εν λόγω νησιά.

Για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή της παρούσας διάταξης, η Επιτροπή θεσπίζει με εκτελεστική πράξη τα στοιχειώδη χαρακτηριστικά των ελέγχων που οφείλει να εφαρμόζει η Ελλάδα.

2. Πλην περιπτώσεως ανωτέρας βίας ή εξαιρετικού κλιματικού συμβάντος, σε περίπτωση αθέτησης εκ μέρους της επιχείρησης των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει σύμφωνα με το άρθρο 11, το πλεονέκτημα που παραχωρείται στον κάτοχο του πιστοποιητικού ανακτάται και η εγγραφή του αναστέλλεται ή ανακαλείται ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης.

Για να εξασφαλιστεί η τήρηση των υποχρεώσεών τους από τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στο καθεστώς, η Επιτροπή καθορίζει με κατ' εξουσιοδότηση πράξη τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου και την επεξεργασία των νέων αιτήσεων πιστοποιητικών της επιχείρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 15

Μέτρα

1. Το πρόγραμμα στήριξης περιλαμβάνει τα μέτρα τα οποία είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η συνέχιση και η ανάπτυξη της τοπικής γεωργικής παραγωγής στα μικρά νησιά, στο πλαίσιο του τρίτου μέρους, τίτλος ΙΙΙ της Συνθήκης.

2. Το μέρος του προγράμματος που αφιερώνεται στα μέτρα υπέρ της τοπικής γεωργικής παραγωγής περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

   α) περιγραφή με ποσοτικά στοιχεία της κατάστασης της σχετικής γεωργικής παραγωγής, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα αποτελέσματα αξιολόγησης, παρουσιάζοντας τις ανισότητες, τις ελλείψεις και τις δυνατότητες ανάπτυξης, καθώς και τους διατιθέμενους χρηματοδοτικούς πόρους·

   β) περιγραφή της προτεινόμενης στρατηγικής, των επιλεγεισών προτεραιοτήτων και των γενικών και επιχειρησιακών ποσοτικών στόχων, καθώς και εκτίμηση των αναμενόμενων οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στην απασχόληση·

   γ) περιγραφή των μέτρων που σχεδιάζονται, ιδίως των καθεστώτων ενίσχυσης για την υλοποίησή τους, καθώς και, ενδεχομένως, πληροφορίες για τις ανάγκες σε μελέτες, έργα επίδειξης, δράσεις κατάρτισης ή τεχνικής βοήθειας που αφορούν την προπαρασκευή, εφαρμογή ή προσαρμογή των σχετικών μέτρων·

   δ) τον κατάλογο των ενισχύσεων που συνιστούν άμεσες ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009·

   ε) το ποσό της ενίσχυσης που έχει καθοριστεί για κάθε μέτρο ή δράση με σκοπό την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων που του προγράμματος.

3. Η Επιτροπή καθορίζει με εκτελεστική πράξη τις ενιαίες προϋποθέσεις καταβολής των ενισχύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Το πρόγραμμα μπορεί να περιλαμβάνει μέτρα στήριξης για την παραγωγή, τη μεταποίηση ή την εμπορία γεωργικών προϊόντων των μικρών νησιών.

   Κάθε μέτρο μπορεί να εφαρμοστεί με επιμέρους δράσεις. Για κάθε δράση το πρόγραμμα καθορίζει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

   α) τους δικαιούχους·

   β) τους όρους επιλεξιμότητας·

   γ) τη μεμονωμένη ενίσχυση·

δ) το ανώτατο όριο.

Για να υποστηριχθεί η εμπορία των προϊόντων εκτός της περιφέρειας παραγωγής τους, η Επιτροπή καθορίζει με κατ' εξουσιοδότηση πράξη τις προϋποθέσεις για τον καθορισμό του ποσού της ενίσχυσης που χορηγείται για την εμπορία και, κατά περίπτωση, τις μέγιστες ποσότητες που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτής της ενίσχυσης.

Άρθρο 16

Έλεγχοι και αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά

1. Οι έλεγχοι των μέτρων που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο πραγματοποιούνται μέσω διοικητικών και επιτόπιων ελέγχων.

2. Σε περίπτωση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, ο ενδιαφερόμενος δικαιούχος υποχρεούται να επιστρέψει τα σχετικά ποσά. Το άρθρο 80 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1122/2009 της Επιτροπής[10] εφαρμόζεται *τηρουμένων των αναλογιών*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 17

Κρατικές ενισχύσεις

1. Όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα που υπάγονται στο παράρτημα Ι της Συνθήκης, για τα οποία εφαρμόζονται τα άρθρα 107, 108 και 109 αυτής, η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει, σύμφωνα με το άρθρο 108 της Συνθήκης, στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των εν λόγω προϊόντων, ενισχύσεις λειτουργίας με σκοπό την άμβλυνση των ιδιαίτερων δυσχερειών που χαρακτηρίζουν τη γεωργική παραγωγή στα μικρά νησιά, οι οποίες απορρέουν από την απομόνωση, τον απόκεντρο και νησιωτικό χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, το ορεινό ανάγλυφο τις κλιματικές συνθήκες και την οικονομική εξάρτηση από ένα μικρό αριθμό προϊόντων.

2. Η Ελλάδα μπορεί να χορηγήσει συμπληρωματική χρηματοδότηση για την εφαρμογή του προγράμματος στήριξης. Στην περίπτωση αυτή, η Ελλάδα κοινοποιεί στην Επιτροπή την κρατική ενίσχυση και η Επιτροπή μπορεί να την εγκρίνει σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ως μέρος του εν λόγω προγράμματος. Οι κοινοποιούμενες ενισχύσεις θεωρείται ότι κοινοποιούνται κατά την έννοια του άρθρου 108 παράγραφος 3 πρώτη φράση της Συνθήκης.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 180 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007

[10] ΕΕ L 316 της 2.12.2009, σ. 65.

και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 του Συμβουλίου[11], τα άρθρα 107, 108 και 109 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που καταβάλλονται από την Ελλάδα, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, κατ' εφαρμογή των κεφαλαίων ΙΙΙ και IV του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Χρηματοδοτικοί πόροι

1. Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό συνιστούν παρεμβάσεις με σκοπό τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου[12].

2. Η Ένωση χρηματοδοτεί τα μέτρα που προβλέπονται στα κεφάλαια ΙΙΙ και IV μέχρι ανωτάτου ετησίου ποσού 23,93 εκατ. ευρώ.

3. Το ποσό που χορηγείται ετησίως για τη χρηματοδότηση του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού που προβλέπεται στο κεφάλαιο ΙΙΙ δε μπορεί να υπερβαίνει τα 6,56 εκατ. ευρώ.

   Η Επιτροπή θεσπίζει με εκτελεστική πράξη τις ενιαίες προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Ελλάδα μπορεί να τροποποιήσει την κατανομή των πόρων που χορηγούνται κάθε έτος στα διάφορα προϊόντα τα οποία υπάγονται στο ειδικό καθεστώς εφοδιασμού.

4. Για να εξασφαλιστεί η εύλογη και αναλογική κατανομή για τα μέτρα χρηματοδότησης των μελετών, των έργων επίδειξης, των δράσεων κατάρτισης και των μέτρων τεχνικής βοήθειας, η Επιτροπή καθορίζει με κατ' εξουσιοδότηση πράξη ετήσιο μέγιστο ποσό, το οποίο μπορεί να διατεθεί για τα εν λόγω μέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

Εθνικά μέτρα

[11] ΕΕ L 214 της 4.8.2006, σ. 7.
[12] ΕΕ L 209 της 11.8.2005, σ. 1.

Η Ελλάδα λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά τους ελέγχους και τις διοικητικές κυρώσεις, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 20

Ανακοινώσεις και εκθέσεις

1. Η Ελλάδα ανακοινώνει στην Επιτροπή, το αργότερο στις 15 Φεβρουαρίου κάθε έτους, τις πιστώσεις που διαθέτει και τις οποίες σκοπεύει να δαπανήσει, κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους, για την εφαρμογή του προβλεπόμενου ισοζυγίου εφοδιασμού και κάθε μέτρου υπέρ της τοπικής γεωργικής παραγωγής που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα στήριξης.

2. Η Ελλάδα υποβάλλει στην Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Ιουλίου κάθε έτους, έκθεση για την εφαρμογή, κατά το προηγούμενο έτος, των μέτρων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

3. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2016, και στη συνέχεια ανά πέντε έτη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο γενική έκθεση στην οποία παρουσιάζονται οι επιπτώσεις των δράσεων που υλοποιήθηκαν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη ενδεχομένως από κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 21

Αρμοδιότητες της Επιτροπής

Όταν της ανατίθενται αρμοδιότητες, η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 22, όταν πρόκειται για κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, και σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 25, όταν πρόκειται για εκτελεστικές πράξεις.

Άρθρο 22

Εξουσιοδότηση

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό για αόριστη διάρκεια.

2. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει μία κατ' εξουσιοδότηση πράξη, οφείλει να την κοινοποιεί συγχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

3. Η εξουσία που ανατίθεται στην Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 23 και 24.

Άρθρο 23

Ανάκληση της εξουσιοδότησης

1. Η ανάθεση της εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο.

2. Το όργανο που κίνησε εσωτερική διαδικασία για να αποφασίσει αν πρόκειται να ανακαλέσει την εξουσιοδότηση ενημερώνει τον άλλο νομοθέτη και την Επιτροπή, το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήψη της τελικής απόφασης, αναφέροντας τις εκχωρούμενες εξουσίες που ενδέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο ανάκλησης καθώς και τους ενδεχόμενους λόγους της εν λόγω ανάκλησης.

3. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσιών που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση. Έχει άμεση ισχύ ή αρχίζει να ισχύει σε μεταγενέστερη ημερομηνία, η οποία καθορίζεται. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη. Δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 24

Αντιρρήσεις επί των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δύναται να διατυπώσει αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης. Με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου η εν λόγω περίοδος μπορεί να παραταθεί κατά ένα μήνα.

2. Εάν, κατά τη λήξη αυτής της προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν διατύπωσαν αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, ή εάν πριν από την ημερομηνία αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημέρωσαν αμφότερα την Επιτροπή ότι αποφάσισαν να μην εγείρουν αντιρρήσεις, η κατ' εξουσιοδότηση πράξη τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία που προβλέπεται στις διατάξεις της.

3. Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο διατυπώσουν αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η πράξη αυτή δεν τίθεται σε ισχύ. Το όργανο που διατυπώνεις αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης εκθέτει τους σχετικούς λόγους.

Άρθρο 25

Εκτελεστικές πράξεις - επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης άμεσων ενισχύσεων που συστάθηκε με το άρθρο 141 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009.

2. Όταν εκδίδονται εκτελεστικές πράξεις δυνάμει του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζεται το άρθρο [5] του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [xxxx/yyyy] (θα συμπληρωθεί μετά την έκδοση του κανονισμού σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 291 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, επί του παρόντος στο στάδιο συζήτησης στο ΕΚ και στο Συμβούλιο). (διαδικασία εξέτασης).

Άρθρο 26

Καταργούμενες διατάξεις

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 καταργείται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό θεωρούνται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την […] ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

[Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2012.]

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες […],

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1405/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3	Άρθρο 8
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 10
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 12 παράγραφος 1
Άρθρο 5	Άρθρο 13
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 15 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 8	Άρθρο 4
Άρθρο 9 στοιχεία α) και β)	Άρθρο 15 παράγραφος 2
Άρθρο 9 στοιχεία γ), δ), ε) και στ)	Άρθρο 5
Άρθρο 10	Άρθρο 7 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 11	Άρθρο 17
Άρθρο 12	Άρθρο 18
Άρθρο 13	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 14 στοιχείο α)	Άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 14 στοιχείο β)	Άρθρο 7 πρώτο εδάφιο και άρθρο 14 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 16	Άρθρο 19
Άρθρο 17	Άρθρο 20
Άρθρο 18	Άρθρο 26
Άρθρο 21	Άρθρο 27

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΔΔ/10/642710
RVDE
6.13.2010.1
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

1.	ΓΡΑΜΜΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ: 05 02 11 04 & 05 03 02 51				ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ: 231 € εκατ. & 18 εκατ. €
2.	ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ: Πρόταση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. …/… του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου				
3.	ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ: Άρθρα 42 και 43 της Συνθήκης				
4.	ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ: Ευθυγράμμιση με τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης				
5.	ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ	ΠΕΡΙΟΔΟΣ 12 ΜΗΝΩΝ (εκατ. ευρώ)	ΤΡΕΧΟΝ ΟΙΚΟΝ. ΕΤΟΣ [2010] (εκατ. ευρώ)		ΕΠΟΜΕΝΟ ΟΙΚΟΝ. ΕΤΟΣ [2011] (εκατ. ευρώ)
5.0	ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΟΥ ΒΑΡΥΝΟΥΝ ΤΟΝ - ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΕ (ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ/ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) - ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ - ΑΛΛΕΣ	[1]	-		-
5.1	ΕΣΟΔΑ - ΙΔΙΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΕ (ΕΙΣΦΟΡΕΣ/ΔΑΣΜΟΙ) - ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	-	-		-
		2012	2013	2014	2015
5.0.1	ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ	(1)	(1)	(1)	(1)
5.1.1	ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΕΣΟΔΩΝ	(1)	(1)	(1)	(1)
5.2	ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ:				
6.0	ΔΥΝΑΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΜΕ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΥΠΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ				ΝΑΙ ~~ΟΧΙ~~
6.1	ΔΥΝΑΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΜΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ				~~ΝΑΙ ΟΧΙ~~
6.2	ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ				~~OUI NON~~
6.3	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ				ΝΑΙ ~~ΟΧΙ~~

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Τα εν λόγω προγράμματα έχουν υψηλό επίπεδο εκτέλεσης. Παρότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 του Συμβουλίου δεν τροποποιούν το μέγιστο ετήσιο ποσό, το μέγιστο ποσό του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού μετατρέπεται σε 6,56 εκατ. €, γεγονός που θα οδηγήσει σε διαφορετική κατανομή των πόρων, η οποία θα μπορούσε να έχει αντίκτυπο στον ρυθμό των δαπανών. Ωστόσο, αυτός ο ενδεχόμενος αντίκτυπος δεν είναι μετρήσιμος στο παρόν στάδιο.